

Fra: [http://da.wikipedia.org/wiki/Krigen_i_Afghanistan_\(2001-nutid\)](http://da.wikipedia.org/wiki/Krigen_i_Afghanistan_(2001-nutid)) (redigeret af LB)

Krigen i Afghanistan

Krigen begyndte d. [7. oktober](#) 2001 som en reaktion på [terrorangrebet 11. september 2001](#), hvor USA blev ramt af et terroranslag. Begivenheden [9/11](#) startede [krigen mod terror](#). Det angivne formål med invasionen af [Afghanistan](#) var at fange [Osama bin Laden](#), ødelægge [Al-Qaeda](#) og fjerne [Taliban](#)-regimet der havde støttet Al-Qaeda og givet netværket et tilflugtssted.

USA og Storbritannien førte an i en kampagne, der primært bestod af luftbombardementer, men også med landtropper, der primært udgjordes af [Den Nordlige Alliance](#). I 2002 indgik britiske og amerikanske landtropper også i kampene. Senere deltog også andre [NATO](#)-tropper, blandt andet [danske](#), i kampene.

Invasionen fjernede Taliban-styret fra magten, men siden invasionens afslutning har Taliban-tropperne fortsat bekæmpet den vestlige invasionsstyrke. For de vestlige invasionsmagter har krigen været mindre succesfuld, når det gælder deres mål om at hindre Al-Qaedas bevægelsesfrihed. Siden invasionen er Afghanistan blevet mindre stabilt på grund af øget aktivitet blandt krigsherrer og Taliban-tro styrker, voksende illegal [narkotikaproduktion](#) og en skrøbelig regering med begrænset kontrol uden for hovedstaden [Kabul](#).

Baggrund

Fra maj [1996](#) havde Osama bin Laden og medlemmer af Al-Qaeda-netværket boet i Afghanistan, hvor de havde drevet militære træningslejre for Al-Qaeda-netværket i en løs alliance med landets Taliban-styre. Efter bombningerne af to amerikanske [ambassader](#) i [Afrika](#) i [1998](#), affyrede [USA's militær krydsermissiler](#) mod disse lejre, med en begrænset effekt.

[FN's sikkerhedsråd](#) havde udstedt Resolution 1267 og 1333 i [1999](#) og [2000](#). Resolutionerne var rettet mod Taliban, der gav Al-Qaeda finansiell og materiel støtte for at få styret til at udlevere bin Laden til retsforfølgelse for ambassadebombningerne og få dem til at lukke træningslejrene.

11. september

Efter [terrorangrebet 11. september 2001](#), fandt efterforskerne hurtigt beviser, der pegede på, at bin Laden var involveret i angrebet. Bin Laden nægtede først offentligt at være involveret, men kort før det amerikanske præsidentvalg i [2004](#), bekræftede han på en båndet udtalelse, at han og Al-Qaeda stod bag angrebet.

[20. september 2001](#) i en tale til den amerikanske kongres gav præsident [George W. Bush](#) Taliban et ultimatum:

- Udlever Al-Qaeda-lederne i Afghanistan til USA
- Løslad alle fængslede udlændinge, heriblandt amerikanske borgere
- Beskyt udenlandske [journalister](#), [diplomater](#) og [nødhjælpsarbejdere](#) i Afghanistan
- Luk terroristernes træningslejre og "udlever alle terrorister og enhver person og deres støttestruktur til de rette myndigheder."
- Giv USA fuld adgang til træningslejrene for at verificere, at de er lukket

Taliban nægtede at tale direkte med Bush, og udtalte, at det ville være en fornærmelse mod [Islam](#) at tale med en ikke-[muslimsk](#) politisk leder. Taliban gav dog gennem deres ambassade i [Pakistan](#) udtryk for, at de afslog ultimatummet, da de mente, at de ikke havde fået beviser for, at bin Laden deltog i terrorangrebet. [22. september](#) trak de [Forenede Arabiske Emirater](#) og [SaudiArabien](#) deres diplomatiske anerkendelse af Taliban-regimet tilbage. Dermed var nabolandet [Pakistan](#) det eneste land med [diplomatiske](#) relationer til styret. Det menes, at Taliban [4. oktober 2001](#) hemmeligt foreslog at udlevere bin Laden til Pakistan, så han kunne dømmes ved en international domstol, der dømte efter [Sharia-lov](#). Det menes at Pakistan afslog tilbuddet.

[7. oktober](#) 2001, før de militære operationer startede, tilbød Taliban åbent at retsforfølge bin Laden i en islamisk domstol i Afghanistan. Dette tilbud blev øjeblikkelig afslået af USA som utilstrækkeligt. Ikke før [14. oktober](#) 2001, syv dage efter at krigen startede, tilbød Taliban åbent at udlevere bin Laden til retsforfølgelse i et tredje land, men kun hvis de fik beviser for hans involvering i terrorangrebet 11. september.

Krigen

Omkring klokken 16:15 [UTC](#) (20:45 lokal tid) 7. oktober 2001 begyndte styrker fra USA og Storbritannien et luftbombardement, der var rettet mod Talibantropper og Al-Qaeda. Der blev

rapporteret om luftangreb mod mål i hovedstaden Kabul, hvor [elektricitetsforsyningen](#) blev afbrudt, [lufthavnen](#) i [Kandahar](#) og byen [Jalalabad](#). USA's regering retfærdiggjorde angrebene som et svar på terrorangrebet 11. september og Taliban's manglende efterlevelse af USA's krav. Taliban fordømte angrebene og kaldte dem "et angreb på [Islam](#)."

Klokken 17:00 UTC bekræftede præsident Bush angrebet på landsdækkende [TV](#), og den tidligere britiske [premierminister Tony Blair](#) talte også til Storbritannien. Bush sagde, at samtidig med at Taliban's og terroristernes træningslejre blev angrebet, blev mad, [medicin](#) og forsyninger nedkastet til "de sultende mænd, kvinder og børn i Afghanistan."

[CNN](#) frigav videoptagelser af Kabul, der blev bombet, til alle amerikanske nyhedsstationer. En række teknologier blev brugt i angrebet. [General Richard Myers](#), chef for USA's generalstab, udtalte, at omkring 50 [Tomahawk krydsermissiler](#) affyret fra [ubåde](#) og [krigsskibe](#), 15 [jagerbombere](#) fra [hangarskibe](#), 25 [bombefly](#) som [B-1 Lancer](#), [B-2 Spirit](#), [B-52 Stratofortress](#) samt [F-16 Fighting Falcon](#) var involveret i den første angrebsbølge. To [C-17 Globemaster](#) transportfly skulle levere 37,500 dagsrationer til flygtninge i Afghanistan ved hjælp af faldskærm på angrebets første dag.

En videoptagelse af Osama bin Laden var blevet frigivet før angrebet. På videoen fordømte han alle angreb på Afghanistan. Den arabiske nyhedskanal [Al Jazeera](#) rapporterede, at videoptagelserne blev modtaget kort før angrebet. Osama bin Laden påstår på optagelserne, at USA ville fejle i Afghanistan og derefter bryde sammen, præcis som Sovjetunionen havde gjort. Han kaldte til et muslimsk [jihad](#) mod USA.

Luftkampagnen

Bombefly, der opererede højt oppe, uden for [antiluftskytsets](#) rækkevidde, begyndte at bombe Al-Qaeda's træningslejre og Taliban's luftforsvar. Under forberedelserne til krigen havde der været spekulationer i medierne om, hvorvidt Taliban ville forsøge at bruge amerikansk fremstillede [Stinger](#)-missiler til at nedskyde angribernes fly. Under den sovjetiske besættelse i 1980'erne havde USA forsynet Afghanistans [mujahidun](#) med missilerne, der blev brugt til at nedskyde de russiske kamp[helikoptere](#).

Luftangrebene var til at begynde med koncentreret i området i og omkring byerne Kabul, [Jalalabad](#) og [Kandahar](#). Inden for få dage blev de fleste af træningslejrene alvorligt beskadiget, og Taliban's

luftforsvar ødelagt. Derefter skiftede man til at angribe mål, der var vitale for Talibans kommando, kontrol og kommunikation. To uger inde i luftkampagnen krævede Den Nordlige Alliance, at fokus blev skiftet til at hjælpe deres fremrykning. Efterhånden som krigen fortsatte, begyndte de civile tabstal at stige i de krigshærgede områder. I mellemtiden kom tusinder af [Pashtun-militser](#) ind i landet fra Pakistan og forstærkede Taliban. Amerikanske specialstyrker blev indsat for at støtte den nordlige alliance og indkalde flystøtte.

Næste skridt i luftkampagnen var rettet specifikt mod Talibans frontlinje mod Den Nordlige Alliance. Frontlinjen blev bombarderet med 15.000 pounds bomber (6,8 ton) og [AC-130](#) fly bevæbnet med 105 mm [haubitser](#). Talibanernes soldater havde ikke erfaringer med flyenes ildkraft og kunne finde på at stille sig fuldt synligt på fjerne bakkedrag, hvilket gjorde det nemt for de amerikanske specialstyrker at indkalde luftstøtte på deres positioner. [2. november](#) var Talibans frontlinje decimeret, og det så for første gang ud, som om Den Nordlige Alliance kunne marchere mod Kabul. Udenlandske kombattanter fra Al-Qaeda overtog bevogtningen af de afghanske byer, hvilket viste Talibanregimets svækkelse. I mellemtiden planlagde Den Nordlige Alliance og deres rådgivere fra CIA og specialstyrkerne offensivens næste stadium. Tropper fra Den Nordlige Alliance ville indtage [Mazar-e Sharif](#), og dermed afskære Talibans forsyningslinjer, efterfulgt af et angreb mod selve Kabul.

Kabul falder

Om aftenen [12. november](#) flygtede talibanstyrkerne fra Kabul under dække af mørket. Da tropperne fra Den Nordlige Alliance ankom om eftermiddagen [13. november](#), var der kun bombekrattere, brændt bevoksning og den udbrændte ammunition fra Talibans kanonstillinger tilbage. En gruppe på omkring 20 arabiske soldater, der gemte sig i byens park, var de eneste tilbageværende forsvarere. Denne gruppe blev nedkæmpet på omkring et kvarter. Derefter var Kabul nu kontrolleret af NATO-tropper og Den Nordlige Alliance.

Kabuls fald markerede begyndelsen på Talibans sammenbrud over hele landet. Indenfor 24 timer var alle de Afghanske provinser langs grænsen til [Iran](#), heribland byen [Herat](#), faldet. Lokale Pashtunledere og krigsherrer havde overtaget magten i det nordøstlige Afghanistan, herunder nøglebyen Jalalabad. De sidste Taliban tropper i nord, der primært bestod af pakistanske frivillige, faldt tilbage til den nordlige by [Konduz](#) for at holde stand der. [16. november](#) blev Talibans sidste tilholdssted i det nordlige Afghanistan belejret af Den Nordlige Alliance. Omkring 10.000

Talibansoldater, ledet af udenlandske kombatanter, nægtede at overgive sig, og fortsatte en indædt modstand. Samtidig var Taliban blevet drevet tilbage til deres magtcentrum i det sydøstlige Afghanistan, omkring Kandahar.

Kunduz falder

Mens bombardementerne af Tora Bora blev optrappet, fortsatte belejringen af [Kunduz](#). Til sidst, efter ni dages voldsomme kampe og amerikanske luftbombardementer, overgav Taliban-soldaterne sig til Den Nordlige Alliances tropper [25.](#) og [26. november](#). Kort før overgivelsen evakuerede pakistanske fly nogle hundrede efterretnings- og militærfolk, der havde været i landet før invasionen for at hjælpe Taliban med bekæmpelsen af Den Nordlige Alliance. Det menes, at op mod fem tusind personer blev evakueret fra regionen som helhed, heriblandt Taliban- og Al-Qaeda tropper.

Indtagelsen af Kandahar

I slutningen af november var Talibanbevægelsens centrum, Kandahar, deres sidste større tilflugtssted. Kandahar var under stigende pres. Næsten 3.000 stammekrigere, under ledelse af [Hamid Karzai](#), og Kandahars tidligere [guvernør Gul Agha Sherzai](#), lagde pres på Talibans styrker fra øst og afskar byens forsyningslinjer. Mod nord og nordøst nærmede Den Nordlige Alliance sig. I mellemtiden var de første amerikanske landtropper i større antal ankommet. Næsten 1.000 [marinesoldater](#) oprettede en fremskudt base i [ørkenen](#) syd for Kandahar [25. november](#). De første egentlige kamphandlinger med amerikansk indblanding fandt sted dagen efter, da 15 pansrede køretøjer nærmede sig basen og blev angrebet med helikoptere, der ødelagde mange af dem. I mellemtiden fortsatte luftangrebene mod Talibans stillinger i selve Kandahar, hvor også [Mullah Omar](#) befandt sig. Omar, Talibanernes leder, beordrede sine tropper til at kæmpe til døden, selvom de nu kun kontrollerede 4 af Afghanistans 30 provinser.

Mens Taliban således var tæt på at miste sit sidste tilflugtssted, forøgede de amerikanske styrker deres fokus på Tora Bora. Lokale militser, omkring 2.000 mand, var betalt og organiseret af de Grønne Baretter og CIA operatører. De samledes til et angreb på hulerne, mens der fortsat var voldsomme bombardementer af al-Qaeda's stillinger. 100-200 civile blev rapporteret dræbt, da bomber ramte en landsby nær Tora Bora. [2. december](#) blev en gruppe på 20 amerikanske specialtropper indsat med helikopter for at støtte operationen. 5. december sikrede militssoldaterne

området under hulerne og opstillede kampvognsstillinger, hvorfra de kunne beskyde deres fjende. Al-Qaeda tropperne trak sig tilbage til højere beliggende stillinger og befæstede dem til det kommende slag.

Slaget om Tora Bora

Al-Qaeda tropperne holdt stadig stand i Tora Bora-bjergene, men stammemilitserne rykkede stadig frem gennem det ufremkommelige terræn, støttet af amerikanske luftbombardementer der blev kaldt ind af specialstyrker. Da situationen blev vanskelig, indvilgede Al-Qaeda tropperne i en våbenhvile, så de kunne overgive sig. Nogle mener at dette var et trick, der tillod de vigtigste Al-Qaedaledere at flygte fra området. 12. december brød kampene ud igen. Igen pressede stammefolk og specialstyrker frem mod hulerne og Al-Qaedas bunkere, der var spredt i området [17. december](#), var det sidste hulekompleks indtaget. En eftersøgning i området fortsatte ind i januar 2002, men der var ingen spor efter bin Laden eller den øvrige Al-Qaedaledelse. Det menes, at de allerede var sluppet væk ind i Pakistan mod syd og øst. Det anslås, at omkring 200 Al-Qaedasoldater blev dræbt under slaget. Antallet for stammemilitserne kendes ikke. Hvor store de amerikanske tab var, er ikke kendt, da der ikke er blevet rapporteret amerikanske tab.

2003-2005: Taliban-oprøret vokser

Efter at de havde formået at undgå større kampe med de internationale styrker i 2002, begyndte resterne af Taliban at forberede sig på det oprør som Mullah Omar havde lovet i Talibans sidste dage ved magten. I september påbegyndte Taliban en rekrutteringskampagne i Pashtun-områderne i både Afghanistan og Pakistan, for at starte et fornyet "[jihad](#)," eller hellig krig, mod den afghanske regering og den amerikansk ledede koalition. Pamfletter der krævede jihad blev distribueret i al hemmelighed, og begyndte at dukke op i landsbyer i det tidligere Taliban-centrum i det sydøstlige Afghanistan. Små mobile træningslejre blev etableret langs grænsen til Pakistan af flygtninge fra Al-Qaeda og Taliban, for at træne nye rekrutter i guerillakrig, ifølge afghanske kilder og en rapport fra FN. De fleste nye rekrutter kom fra [madrassaer](#), koranskoler, i stammeområderne i Pakistan. Større baser, nogle med op til 200 mand, blev etableret i de bjergrige områder i Pakistan i sommeren 2003. De pakistanske grænsetroppers vilje til at forhindre infiltreringen blev draget i tvivl, og de pakistanske militære operationer nyttede ikke meget.

Taliban reorganiserede og genopbyggede gradvist deres styrker i løbet af vinteren og forberedte sig på en sommeroffensiv. De etablerede nye operationsformer, hvor de samledes i grupper på omkring 50 mand, og angreb isolerede forposter og konvojer. Derefter brød de op til mindre grupper på 5-10 mand for at undvige forfølgelse. I denne strategi blev de internationale styrker kun angrebet indirekte med raketter og [vejsidebomber](#). For at koordinere denne strategi udpegede Mullah Omar et ti mand stort råd med ham selv som leder. Der blev oprettet fem operationszoner med ansvarlige ledere, fx [Mullah Dadullah](#) der stod for operationer i Zabul-provinsen. Al-Qaedas tropper i det østlige Afghanistan havde en mere aggressiv strategi, hvor de gik målrettet efter de amerikanske tropper og forsøgte at fange dem i bagholdsangreb.

Som modsvar begyndte koalitionsstyrkerne at forberede offensiver, der skulle rydde området for oprørsstyrker. I slutningen af august 2005 angreb afghanske tropper, støttet af amerikanske landtropper og luftangreb, Talibans stillinger i bjergene. Efter en uges kampe blev talibantropperne drevet tilbage med tab på omkring 124 mand ifølge afghanske regeringskilder. Talibans talsmænd benægtede dog tallene, og også de amerikanske estimater er noget lavere.

2006: NATO i det sydlige Afghanistan

Fra januar [2006](#) begyndte NATO's [International Security Assistance Force](#) (ISAF) at erstatte USA's tropper i det sydlige Afghanistan. Den britiske 16th Air Assault Brigade, der senere blev forstærket med britiske marinesoldater, udgjorde kernen i denne styrke sammen med tropper fra [Australien](#), [Canada](#) og [Holland](#). Styrken bestod af omkring 3,300 britiske soldater, 2,300 fra Canada, 1,400 fra [Holland](#), 290 fra Danmark, 300 fra Australien og 150 fra [Estland](#). Luftstøtte blev leveret af USA, Storbritannien, Holland, [Norge](#) og Frankrig.

I 2006 så det sydlige Afghanistan den voldsomste stigning af vold i landet, siden Talibanstyret blev væltet i 2001, da de nyligt ankomne NATO-tropper kæmpede mod talibanstyrkerne. NATO-operationer blev ledet af britiske, canadiske og hollandske ledere. 17. marts 2006 startede man [Operation Mountain Thrust](#), der skulle bekæmpe talibanstyrkerne. I juli startede de canadiske styrker [Operation Medusa](#), hvis mål var endegyldigt at rydde området for talibanstyrker. I operationen deltog britiske, hollandske og danske tropper. Andre NATO-operationer har været [Operation Mountain Fury](#) og [Operation Falcon Summit](#). NATO-tropperne var involveret i hårde kampe i den sidste halvdel af 2006. NATO har vundet en taktisk sejr over Taliban, men Taliban er ikke blevet endegyldigt besejret, og NATO har fortsat sine militære operationer ind i [2007](#).

Danske styrker i Musa Qala

I juli 2006 afløste danske soldater fra [Gardehusarregimentet](#) en britisk styrke i byen [Musa Qala](#). Styrken kontrollerede byen i perioden juli-august 2006 og oplevede i den forbindelse nogle af de sværeste kampe for den danske hær siden [2. Slesvigske Krig](#) i [1864](#). Da den britiske styrke i Musa Qala skulle afløses i juli 2006, faldt valget på en dansk, let spejdereskadron fra Gardehusarregimentet, som var en del af den britisk-ledede "Helmand Task Force". Omkring 100 spejdere blev sendt afsted fra den danske hovedlejr [Camp Bastion](#) og på en farefuld vej 70 kilometer til Musa Qala. Allerede på vej til Musa Qala blev de danske styrker fire gange angrebet af Taliban, der dog ikke kunne hindre den danske fremrykning. Den [23. juli](#) blev 3 danske soldater såret, da deres køretøj påkørte en mine. Den britiske styrke i Musa Qala blev afløst den [25. juli](#), og i de kommende 36 dage blev den danske styrke angrebet op mod 70 gange af Taliban. I begyndelsen både om dagen og om natten, men da Taliban forstod, at de danske spejdere havde natkampudstyr, indskrænkede de deres angreb til dagangreb. De danske styrker kæmpede med alle til rådighed værende midler og tilkaldte eksempelvis flystøtte 78 gange fra NATO. Taliban svarede igen med morterer og raketter mod de danske styrker. En dansk soldat blev hårdt såret af et skud i hovedet, hvilket var det værste tab de danske styrker led, inden de blev fjernet fra Musa Qala den [25. august](#) 2006. Talibans tabstal har været omdiskuteret. [Oberst Henrik Sommer](#) fra [Hærens Operative Kommando](#) (HOK) oplyste først, at op til 70 talibanere var blevet dræbt af de danske styrker. Den [28. august](#) 2006 meddelte forsvarsminister [Søren Gade](#) (V) i Det [Udenrigspolitiske Nævn](#), at 25 Talibaner var blevet dræbt.

Kampe i Panjwaii

I sommeren 2006 blev der udkæmpet hårde kampe i distriktet Panjwaii. Kampene blev på koalitionen side udkæmpet af tropper fra Canada og afghanske regeringsstyrker, med støtte fra mindre elementer af soldater fra Holland, USA og Storbritannien. I juli og september-oktober 2006 rasede hårde kampe i området. [15. december](#) 2006 begyndte Operation Falcon Summit. Styrker fra Storbritannien, Canada, Danmark og Estland samledes i Panjwaii. Operationens mål var at opretholde det pres, den tidligere Operation Medusa havde lagt på Taliban, og rydde distrikterne Panjwaii og Zhari for Taliban-styrker. Et område ved byen Howz-e-Madad med omkring 400 talibansoldater blev omringet. 2. januar 2007 erklærede lederen af de canadiske tropper, at

operationen var en succes, at distrikterne var blevet sikret, og at en række Talibanledere var blevet dræbt.

2007: Koalitionen i offensiven

I 2007 har koalitionsstyrkerne gennemført en række offensive operationer. I januar og februar gennemført britiske marinesoldater [Operation Volcano](#), der skulle rydde landsbyen [Barijku](#) nord for vandkraftanlægget [Kajaki](#) for Talibaner. Derefter gennemførtes [Operation Achilles](#), en større offensiv, fra marts til slutningen af maj. Det britiske forsvarsministerium meddelte i februar, at det britiske kontingent i Afghanistan skulle øges med 1.400 soldater, til 7.700. [Operation Silver](#) og [Operation Silicon](#) blev gennemført for at opretholde presset på Taliban, og i håb om at forebygge den forventede forårsoffensiv.

[4. marts](#) 2007 blev mindst 12 civile dræbt og 33 såret af amerikanske marinesoldater i [Shinwar](#) distriktet i [Nangrahar](#) provinsen, efter at en selvmordsbombe detonerede, og de blev beskydt. Marinesoldaterne afreagerede på angrebet ved at beskyde forbipasserende civile langs landevejen med [maskingeværild](#). Den 120 mand store enhed blev derefter bedt om at forlade landet, da enhedens relationer med den afghanske befolkning havde taget skade. [12. maj](#) 2007 dræbte ISAF styrker [Mullah Dadullah](#), en højtstående talibanleder, der styrede Talibans operationer i det sydlige Afghanistan. Operation Achilles sluttede [30. maj](#) 2007, og blev efterfulgt af [Operation Lastay Kulang](#) samme dag.

[19. juli](#) 2007 blev 23 kristne [sydkoreanske](#) hjælpearbejdere bortført af Taliban to af gidslerne blev henrettet. Gidseltagerne krævede en række fængslede militsmedlemmer løsladt. Den sydkoreanske regering pressede på, for at Afghanistans regering skulle forhandle om gidslerne, men [7. august](#) enedes både USA's præsident George W. Bush og Afghanistans præsident Hamid Karzai om, at der ikke skal tilbydes en handel for gidslernes frihed.

Krigens konsekvenser

Krigen resulterede i talebanstyrets fald, men sikkerhedssituationen i landet er gradvist forværret, og den afghanske regering har reelt ikke større indflydelse uden for området omkring Kabul. Afghanistan er blevet verdens førende producent af illegal [opium](#). En international styrke, ISAF, står nu sammen med de afghanske sikkerhedsstyrker for sikkerheden i hele landet. I august 2007

udtalte den britiske militære leder af Helmand-provinsen at det kan tage op mod 30-40 år at sikre Afghanistan.

Øget opiumsproduktion

Efter Talebanstyrets fald er opiumsproduktionen i Afghanistan eksploderet. Opium anvendes til fremstillingen af [heroin](#). Afghanistan står nu for 92% af verdens illegale produktion af opium. Fra 2005 til 2006 steg opiumsproduktionen med 78% Specielt i den usikre sydlige del af landet er opiumproduktionen udbredt. FN's narkotikakontor, [UNODC](#), rapporterer at der er en direkte sammenhæng mellem sikkerhedssituationen og opiumsproduktionen. I de sikre områder producerer 20% af bønderne opium, mens det er 80% i områder med dårlig sikkerhed.

Der er uenighed blandt koalitionen medlemslande omkring strategien for opiumsbekæmpelsen. Nogle taler for at ødelægge opiumsmarkerne, mens andre taler for at finde alternative indtægtskilder til bønderne, da man frygter at de ellers vil støtte Taleban.

Risiko for en mislykket stat

I november 2006 advarede FN's sikkerhedsråd om, at Afghanistan kan blive en såkaldt "mislykket stat" (en stat hvor regeringen har ringe praktisk kontrol over store dele af landets territorium) på grund af den forøgede vold, illegale narkotikaproduktion, og det svage statsapparat. I 2006 blev Afghanistan listet som nummer 10 på et index for mislykkede stater, i 2005 lå landet som nummer 11. Fra 2005 til 2006 steg antallet af selvmordsangreb, konventionelle angreb og angreb med vejsidebomber.

I dag?

Tabstal

Se [http://da.wikipedia.org/wiki/Krigen_i_Afghanistan_\(2001-nutid\)](http://da.wikipedia.org/wiki/Krigen_i_Afghanistan_(2001-nutid))